

fuldstændig bekræfte over for fru Lone Dybkjær.

Derfor vil jeg bare spørge, om det er fru Lone Dybkjær fuldstændig ubekendt, at mange lande rundtomkring i EU faktisk har et stort efterslæb med at implementere forskellige love, også selv om tidsfristerne er udløbet.

Eller man kunne spørge på en anden måde: Lever fru Lone Dybkjær i den verden, at alle politikere rundtomkring i EU er lige så fidele over for EU, som fru Lone Dybkjær selv er det, altså at man overhovedet ikke kan få en afgørelse fra EU, uden at man bare skal blæse en fanfare og i øvrigt være glad for, at sådan bliver det, og ikke foretage sig noget nævneværdigt for at kritisere, at vi faktisk står over for en situation, hvor hele den retsstatstanke, som EU er bygget op på, nemlig at det skal være politikere, der træffer politiske afgørelser, og dommere, der træffer juridiske afgørelser, er under pres, er under angreb? Gør det overhovedet ikke indtryk?

Altså, er euforien så massiv i Det Radikale Venstre, at man ikke engang kan se igennem det og få øje på de her problemer?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det Radikale Venstre er ikke fidel over for EU-systemet. Vi synes, det er et godt system, der er bygget op. Det er ikke ensbetydende med, at vi ikke er kritiske over for systemet. Jeg bliver bare nødt til at sige, at det ikke er hr. Morten Messerschmidt, der er med til at være en øjenåbner for os i den sammenhæng.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren, og så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Som det er sagt heroppefra flere gange, er det ikke mange dage siden, at vi havde en debat, der handlede om fuldstændig det samme, og hvor Dansk Folkepartis ordfører, hr. Morten Messerschmidt, fremsatte et forslag til vedtagelse, der lød næsten identisk med det beslutningsforslag, vi behandler nu. Der stod nemlig: På denne baggrund pålægger Folketinget regeringen at meddele EU, at Danmark ikke vil føle sig forpligtet af den rent politiske afgørelse, som EF-Domstolen har truffet med dommen C-176/03.

Den der talkode er altså det, vi populært kalder miljødommen.

Vi er bestemt ikke enige med Dansk Folkeparti, og jeg synes da også, det er interessant at diskutere, hvad konsekvenserne ville være. Nu har justitsministeren jo sagt, hvad konsekvenserne ville være for hende personligt, og man kan selvfølgelig undre sig over, hvorfor Dansk Folkeparti har så travlt med hele tiden at jage en minister i den regering, som de jo sådan set er en del af selv, bortset fra at de ikke har nogen ministerposter.

Kl. 17.05

Hvis man ser på konsekvenserne for Danmark, så må man jo sige, at det her vil være en form for civil ulydighed, og det er klart, at det vil være en form for civil ulydighed, som vil betyde, at andre lande vil føle det legitimt også at benytte den form for civil ulydighed. Det er klart, at det selvfølgelig vil svække det i forvejen efter min mening noget skrøbelige sammenhold, vi har i EU. Det viser jo sådan set ret klart, hvad forskellen på den grundlæggende EU-holdning er mellem Dansk Folkeparti og os – og de fleste partier herinde.

Vi mener, det er vigtigt, at man ikke svækker EU som konstruktion, det er faktisk en rimelig svag konstruktion i forvejen, men at vi målretter vores indsats mod at gøre det til en stærkere konstruktion og en forpligtende konstruktion, fordi vi grundlæggende mener, vi har brug for et forpligtende samarbejde på europæisk plan. Så vi er bestemt ikke enige med Dansk Folkeparti i det her.

Vi er heller ikke enige, når Dansk Folkeparti i bemærkningerne til deres forslag skriver:

»Det forekommer derfor foruroligende, at EF-Domstolen aktivt trodser afvisningen af forfatningen« – altså det, vi andre kalder forfatnings-traktaten – »og tænkepausen i EU, og med sine dybt politiserende afgørelser medvirker til at indføre dele af forfatningen uden befolkningens opbakning.«

Det er efter vores mening en klar overfortolkning af det, der ligger i dommen, og en meget politisk overfortolkning, må man sige, af det, der ligger i dommen.

Dommen er en strid om fortolkning af, hvilket hjemmelsgrundlag man skal bruge i den slags sager, og det har der altså været uenighed om mellem Rådet på den ene side og Kommissionen på den anden side. Vi synes måske ikke, det er den bedste dom, der er afsagt af EF-Domstolen, men vi respekterer den, ligesom vi respekterer andre domme, der er afsagt, fordi det er nødvendigt at have en domstol.